

редактор журн. «Всесвіт». 1931 звільнений. Деякий час перебував на партійній роботі, працював на Харківському авіаційному заводі, Московському заводі ім. Авіахіму, редагував журн. «Sturm Schritt» (друк. орган німецької секції Спілки українських радянських селянських письменників «Плуг»). 11.08.1937 заарештований, 07.12. 1937 за звинуваченням у приналежності до керівництва антирадянської націоналістичної організації засуджений до розстрілу. Реабілітований 1959.

Григорій навчався у Черкаській чоловічій гімназії, Університеті св. Володимира. Служив у 6-му авіаційному парку Київського ВО. 1917 обраний делегатом Всеукраїнської військової ради, чл. УЦР від УСДРП, Крайового комітету з охорони революції. Згодом перейшов до КП(б)У. З 1921 працював авіаконструктором. У серед. 1930-х заарештований, помер в ув'язненні.

Лит.: Гольман В. Тов. Касяненко // Червона преса. — 1927. — № 7; Шавров В. Б. История конструкций самолетов в СССР до 1938 г. — 3-е изд. — М., 1985; Мукомела О. Касяненко Євген Іванович // Українська журналістика в іменах. — Львів, 1994. — Вип. 1; Савин В. С. Авиация в Украине: Очерки истории. — Х., 1995; Моисеев В. А. Контакт, Ваше сиятельство!: Очерки. — К., 2000; Фаль В. А. З історії крилатого роду Касьяненків: Спроба коментаря // Дослідж. з історії техніки: Зб. наук. пр. — К., 2004. — Вип. 4; Згуровский М. З. Киевские политехники — пионеры авиации, космонавтики, ракетостроения. — 2-е изд. — К., 2011; ЕСУ. — К., 2012. — Т. 12. — С. 443.

В. В. Татарчук

КАТЕРЕНЧУК

Віталій Іванович (?) — канд. мед. н. (2004).

Закінчив 1998 Українську медичну стоматологічну академію, 1999 магістратуру, 2003 аспірантуру. З 2012 доц. каф., відповідальний за проведення міжнародних клінічних випробувань лікарських засобів, лікар-ендокринолог вищої категорії. Автор 70 наукових праць, 4 навчальних посібників, має 1 патент на винахід.

Дж.: http://www.umsa.edu.ua/kaf-home/endocrinology/kaf_endocrinology_kolektiv.html.

КАТЕРЕНЧУК

Іван Петрович (08.08.1948, с. Долиняни Чернівецької обл.) — д-р мед. н. (1996), відмінник освіти України.

У 1974 закінчив Чернівецький державний медичний інститут, де працював: 1977—1980

А. І. Касяненко.

І. І. Касяненко.

Є. І. Касяненко.

В. І. Катеренчук.

І. П. Катеренчук.

асист. каф. фізіології людини. З 1980 в Українській медичній стоматологічній академії (Полтава): асист., з 1985 — доц., з 1991 зав. кафедри внутрішньої медицини № 2 з професійними хворобами, з 1997 проф. каф. госпітальної терапії, 1993—2001 декан медичного факультету.

Лікар-терапевт вищої кат., голова Полтавського відділення асоціації кардіологів та асоціації аритмологів України, голова Полтавського обласного антигіпертензивного клубу; чл. Європейської асоціації кардіологів, чл. правління Української асоціації терапевтів, чл. президії Української гастроентерологічної асоціації, чл. Українського панкреатологічного клубу; німецької асоціації «Gastrologia», Заст. гол. редактора журн. «Практикуючий лікар», чл. редакційної колегії журналів «Світ медицини та біології», «Кардиология: от науки к практике», «Аритмология», «Львівський клінічний вісник», «Medicus Amicus». Чл. спеціалізованої ради по захисту дисертацій при Львівському національному медичному університеті ім. Данила Галицького.

Автор понад 450 наукових праць, у т. ч. 12 навчальних і навчально-методичних посібників, монографій, 8 патентів на винаходи, учасник національних та міжнародних конференцій з актуальних проблем клініки внутрішніх хвороб і кардіології.

Нагородж. медаллю асоціації кардіологів України «За заслуги».

Пр.: Диференційний діагноз болю у животі у практиці терапевта: навч.-метод. посіб. для студ. вищ. мед. навч. закладів III—IV рівнів акредитації. — К., 2003 (співавт.); Діагностика і принципи лікування гастроентерологічних захворювань: (посіб. для студ. і лікарів). — Вид. 2-е, виправл. і доп. — Полтава, 2005; Артеріальна гіпертензія у хворих на цукровий діабет: (посіб. для студентів вищих мед. закладів IV рівня акредитації та лікарів-інтернів. — К., 2005 (співавт.); Артралгія і артрити. Діагностика і лікування при ревматичних захворюваннях. — К., 2007 (співавт.); Нирки: здорові, хворі, штучні, трансплантовані. — К., 2010 (співавт.); Хронічна хвороба нирок: навч. посіб. — Полтава, 2012 (співавт.).

Літ.: Українська медична стоматологічна академія. 1921—2001: Іст.-публіцист. нарис / автор. кол.:

З. О. Борисова, Є. О. Воробйов, Н. А. Германчук [та ін.]. — Полтава, 2001; Ювіляри 2013: Персоналії професорсько-викладацького складу ВДНЗУ «УМСА»: біобібліогр. покажч. / укл. О. О. Подрезенко. — Полтава, 2013; Випускників твоїх славетні імена / Т. М. Бойчук, В. Ф. Мислицький, В. Т. Бачинський, В. В. Білоокій, О. І. Івашук, О. Ф. Кулик, С. С. Ткачук, М. Д. Лютик. — Чернівці, 2014. — С. 240.

С. П. Безноса

КАТРАНОВ

Павло Іванович (1817, с. Григорівка Кобеляцького пов. Полтавської губ., тепер с. Григоро-Бригадирівка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. — 06.06.1874, м. Полтава) — священнослужитель, педагог.

Нар. в сім'ї священника. Закінчив Полтавсько-Переяславську духовну семінарію (1839), Київську духовну академію (1843). Магістр богослов'я (1843). Працював викладачем по класу герменевтики, патристики та по класу грецької і латинської мови, а також пом. інспектора Полтавської духовної семінарії. 1847 рукопокладений у священника Полтавського Успенського кафедрального собору. 1849 переведений настоятелем Стрітенської церкви та призначений законовчителем Полтавської цивільної гімназії, протоієрей. 1851 за діяльної участі К. споруджено дзвіницю храму. 1855 переміщений на посаду законовчителя Петровського Полтавського кадетського корпусу (з 1865 — військова гімназія) та затверджений настоятелем корпусного Сампсоніївського храму. Водночас виконував обов'язки члена правління Полтавської духовної семінарії, жіночого єпархіального училища, єпархіального та місцевого цензора проповідей, що виголошувалися при архієрейських богослужіннях. Авт. ряду публікацій у «ПЕВ». Похов. на кладовищі Хрестовоздвиженського монастиря. Нагородж. скуфією (1855), бронзовим хрестом та медаллю в пам'ять війни 1853—1856, камилавкою (1859), подякою з занесенням до формулярного списку від вел. кн. Михайла Миколайовича «за добросовестное исполнение обязанностей законоучителя» та «за успокоение волнения кадет» (1860), наперсним хрестом від Св. Синоду (1862), орденами Св. Анни 3, 2 ст. (1866, 1870), 2 ст. з імператорською короною (1873).

Літ.: ПЕВ.ЧО. — 1866. — № 12. — С. 412; 1868. — № 18. — С. 613; 1870. — № 18. — С. 614; 1873. — №